

[Finansministeren]

muligt for nogen i denne sal hverken at bevise eller at sandsynliggøre, at det forholder sig anderledes.

Vedrørende rigsstatistikerens henvendelse til administrationsdepartementet skal jeg henvise til økonomiministerens svar på spørgsmål nr. 1174 fra 1977-78, som jeg ganske kan tilslutte mig. Da det ikke vil være rimeligt af mig at gå ind i en konkret personalesag i en debat som denne, og da det ville være en afsporing af denne forespørgselsdebat, skal jeg indskrænke mig til på den af indtil flere ordførere givne foranledning at orientere folketinget om udfaldet af forhandlingerne med den pågældende medarbejders organisation – et udfald af forhandlingerne, som jeg ved tidligere lejlighed har lovet folketinget at orientere det om.

Den pågældende medarbejders organisation, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, har i dag kl. 10 overbragt administrationsdepartementet sin skriftlige tilbagemelding i sagen. Den lyder kort og godt:

»I fortsættelse af mødet den 6. november 1978 i administrationsdepartementet vedrørende ansættelsesforholdene for fuldmægtig Jussi Merklin skal man herved meddele, at forbundet er udtrådt af sagen.«

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger i den anledning. Jeg tror ikke, det er nødvendigt.

Om det nævnte samarbejdsudvalgsmøderferat skal jeg henvise hr. Thorndahl og andre til mit svar på spørgsmål nr. 277 i dette folketingsår, hvoraf det bl. a. fremgår, at departementschefens bemærkninger må tages som udtryk for hans personlige synspunkter, der således ikke har karakter af nogen tjenstlig instruks. Det hedder videre i samme svar, at det altså kan slås fast, at der ikke er udstukket retningslinjer for den almindelige ytringsfrihed for ansatte i administrationsdepartementet, og der er følgerig heller ikke knyttet sanktioner til en adfærd, som afviger fra de af departementschefen fremførte synspunkter. Det var et svar til fru Ebba Strange, som også fremdrog dette svar her i dag. I modsætning til fru Ebba Strange mener jeg ikke, at dette svar savner noget som helst i klarhed i henseende til det, som fru Ebba Strange efterlyste. Det er i øvrigt også et svar til hr. Freddy Madsen og for den sags skyld til hr. Wilhjelm, der som en række andre ordførere lader sig bruge – det skal jeg ikke kunne ud-

tale mig om – eller bruger en sag, som ikke er det værd.

Fru Ebba Strange omtalte dernæst udvalget om offentligt ansattes tavshedspligt. Jeg vil kun sige om det, at det vil ikke på nogen hensigtsmæssig måde kunne tage vare på at udrede spørgsmål om de offentligt ansattes ytringsfrihed i almindelighed. Det har ikke noget som helst med principielle overvejelser at gøre, det er et helt praktisk spørgsmål om, hvad det pågældende udvalg vil kunne overkomme i forhold til det kommissorium, som udvalget er nedsat på, og som er ganske omfattende. Jeg mener, det er langt mere hensigtsmæssigt at indhente det resposum, som jeg har redegjort for i mit første indlæg, og jeg forstod, at fru Ebba Strange også var tilfreds med, at et sådant initiativ var taget. Jeg synes i det hele taget, at de konkrete eksempler, som fru Ebba Strange fremdrog, var meget uegnede til at illustrere fru Ebba Stranges på mange måder sympatiske holdning.

Hr. Freddy Madsens tale efterlod det indtryk – og det var utvivlsomt også formålet – at indskænkninger i ytringsfriheden i den offentlige og private sektor var knyttet specielt til det kapitalistiske samfundssystem og også var noget, der var særlig forbundet med et blandingsamfund som det danske samfund. Jeg tror ærlig talt, at mange både offentligt og privat ansatte i de lande, som vi fra tidligere debatter ved at hr. Freddy Madsen føler sig ganske særligt knyttet til, ville være overordentlig henrykte for den ytringsfrihed, der gives såvel offentligt som privat ansatte her i landet, og jeg tror, de ville være ganske overordentlig taknemlige, hvis de kun blev udsat for det, som hr. Freddy Madsen kaldte maskerede sanktioner.

Hr. Niels Helveg Petersen kom i sit indlæg ind på noget, som jeg understregede allerede i mit første indlæg, og som jeg lægger stor vægt på, ligesom hr. Niels Helveg Petersen gør det, nemlig medarbejdernes medvirken ved udøvelsen af administrative beføjelser vedrørende personaleforvaltning og den sikkerhed imod magtmisbrug, som ligger heri, og som selvfølgelig kan forstærkes ved en udbygning af medarbejdernes medvirken. Jeg kan sige til hr. Niels Helveg Petersen, at for så vidt angår spørgsmålet om nedsættelsen af et bedømmelsesnævn, så forstår jeg, at en indstilling herom umiddelbart er på trapper-